

200701026/1.

Datum uitspraak: 6 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

wonend te
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/1422 en 06/1243 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank Groningen van 21 december 2006 in
het geding tussen:

appellant

en

het college van burgemeester en wethouders van

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 juli 2005 heeft het college van burgemeester en wethouders van (hierna: het college) de aan appellant krachtens de Regeling opvang asielzoekers (hierna: de ROA) toegekende verstrekkingen beëindigd.

Bij besluit van 12 september 2006 heeft het college het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 december 2006, verzonden op 29 december 2006, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Groningen (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 6 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 maart 2007 heeft het college van antwoord gediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 mei 2007, waar het college, vertegenwoordigd door mr. A. Dekker, werkzaam bij het Centraal Orgaan opvang asielzoekers, is verschenen. Appellant is met bericht niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel III van het besluit van 27 maart 2001 van de Staatssecretaris van Justitie strekkende tot wijziging van de ROA eindigen de verstrekkingen van de asielzoeker, op wiens asielaanvraag voor de datum van inwerkingtreding van deze regeling in eerste aanleg of in bezwaar in negatieve zin is beslist, ten aanzien van wie een last tot uitzetting is gegeven en aan wie door de korpschef is medegedeeld dat hij de verstrekkingen moet verlaten, in afwijking van artikel 15, derde lid, aanhef en onder c, van de ROA, op de dag waarop hij Nederland ingevolge de mededeling van de korpschef dient te verlaten.

2.2. Het ten tijde van het besluit van 12 september 2006 door het college bij de toepassing van die bepaling gevoerde beleid, neergelegd in de Herziene werkwijze Stappenplan III, strekt ertoe dat verstrekkingen aan documentloze asielzoekers die Nederland dienen te verlaten niettemin niet worden beëindigd, doch slechts indien en zolang zij meewerken aan het verkrijgen van een vervangend reisdocument. Kernpunt van dit beleid is dat van medewerking die tot voortzetting van de verstrekkingen, hoewel daarop geen aanspraak bestaat, aanleiding geeft uitsluitend sprake is, indien en zolang de vreemdeling alles doet, wat redelijkerwijs van hem kan worden verlangd om terugkeer naar het land van herkomst te bewerkstelligen.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 31 augustus 2005, in zaak no. 200410064/1; AB 2005, 353) wordt het zogeheten terugkeergesprek met de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: de IND) gevoerd om te beoordelen of sprake is geweest van zodanige inspanningen, dat voortzetting van de verstrekkingen gerechtvaardigd is. Indien de vreemdeling niet kan aantonen dat hij alle activiteiten heeft verricht ten behoeve van terugkeer of vertrek naar het land van herkomst die redelijkerwijs van hem kunnen worden verlangd, wordt daarvan mededeling gedaan aan het college met het verzoek de verstrekkingen aan de desbetreffende vreemdeling te beëindigen.

Het college mag in beginsel afgaan op de mededeling van de IND. Dit is slechts anders, indien er voor het college op grond van de door de vreemdeling overgelegde gegevens of anderszins gebleken feiten en omstandigheden concrete aanleiding voor twijfel is aan de juistheid van de mededeling. Het terugkeergesprek vormt aldus het peilmoment voor de beoordeling, of de vreemdeling heeft voldaan aan zijn inspanningsverplichting. Indien op dat tijdstip blijkt, dat ten tijde van dat gesprek onvoldoende inspanningen zijn verricht, kan dat gebrek niet door inspanningen nadien worden hersteld.

Dit laat onverlet dat de desbetreffende vreemdeling de mogelijkheid heeft beletselen tegen de beëindiging van de verstrekkingen naar voren te brengen, dan wel gegevens over te leggen, waaruit blijkt dat de IND niet in redelijkheid tot zijn standpunt heeft kunnen komen, waarmee het college bij het nemen van zijn besluit rekening dient te houden.

2.3. Het college heeft aan het besluit van 12 september 2006 ten grondslag gelegd dat appellant is aangezegd Nederland te verlaten en dat hij onvoldoende medewerking heeft verleend aan zijn terugkeer naar China.

2.4. Niet in geschil is dat het verslag van het terugkeergesprek van 7 januari 2004 gebreken bevat en dat het college daarom aanleiding heeft gezien voor nader onderzoek, waarvan het resultaat twijfel aan de juistheid van de mededeling van de IND dat appellant onvoldoende aan zijn terugkeer naar China heeft meegewerkt, heeft weggenomen.

2.5. Appellant betoogt dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat, indien voor het college concrete aanleiding is voor twijfel aan de mededeling van de IND dat de vreemdeling onvoldoende aan zijn terugkeer heeft meegewerkt, de IND opnieuw moet beoordelen of betrokkene aan zijn meewerkplicht heeft voldaan. Alleen bij die organisatie, en niet bij de opvangverlenende instantie, is de kennis en ervaring aanwezig is om een goede inhoudelijke toets te verrichten, aldus appellant.

2.5.1. Nu de in het verslag van het terugkeergesprek geconstateerde gebreken van beperkte omvang zijn gebleken en op voorhand is uitgesloten dat de nadere informatie de IND tot een ander oordeel over de meewerkplicht zou brengen, heeft het college zich op het standpunt mogen stellen dat het de conclusie van de IND naar aanleiding van het terugkeergesprek overneemt en daarbij blijft. Derhalve was het college in dit geval niet gehouden nader advies aan de IND te vragen, alvorens het besluit tot beëindiging van de aan appellant toegekende verstrekkingen te

handhaven.

Het betoog faalt.

2.6. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Leden,
in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Voorzitter

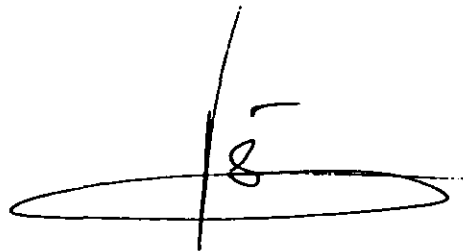
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juni 2007

32-485.

Verzonden: **06 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Centraal Bureau

datum	12 september 2006	Sir Winston Churchilllaan 366*
ons kenmerk	PIOV/BJZ/ADK/9104.22.0300	2285 SJ Rijswijk
onderwerp	Beëindiging ROA-verstrekingen in bezwaar	postbus 3002
Inlichtingen bij		2280 ME Rijswijk
dr. lesnummer		telefoon 070 372 70 00
fax		
bijlage(n)	Bezwaarschrift d.d. 29 juli 2005, aangevuld bij brief van 2 augustus 2006	
uw brief		

Aan: de heer:
geboren op:
nationaliteit: Chinese
IND-nummer: 9104.22.0300

Geachte heer

Op 29 juli 2005 is bezwaar aangetekend tegen het besluit van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) van 25 juli 2005, namens de gemeente Delfzijl, inhoudende de beëindiging van de verstrekkingen aan u in het kader van de Regeling Opvang Asielzoekers (ROA).

Door politieke ontwikkelingen, te weten de ontwikkelingen met betrekking tot de zogeheten Nawijn-brieven (14-1 brieven), de Eenmalige Regeling (Stcrt. 3 oktober 2003, nr. 191, p. 11) en de implementatie van het terugkeerbeleid ingevolge de Terugkeernota (Kamerstukken 2003-2004, 29 344, nr.1) van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), het zogeheten Project Terugkeer, is de procedure tot beëindiging van de ROA-verstrekingen tijdelijk opgeschort geweest.

Gezien het feit dat u een asielaanvraag vóór 1 april 2001 (onder de oude Vreemdelingenwet) heeft ingediend, valt u onder de doelgroep van Project Terugkeer. In dit kader heeft het COA op 14 juni 2006 het bericht ontvangen dat u in Project Terugkeer bent opgenomen.

Bij brief van 1 augustus 2005 bent u door het COA in de gelegenheid gesteld uw bezwaarschrift nader aan te vullen met gronden en het bezwaar mondeling toe te lichten. U heeft aangegeven van deze mogelijkheid gebruik te willen maken en in het kader van de behandeling van het bezwaarschrift heeft op 20 september 2005 een telefonische hoorzitting plaatsgevonden. Het verslag van deze telefonische hoorzitting is bij deze beslissing op bezwaar als bijlage bijgevoegd. (zie: bijlage 1) In verband met het ontstane tijdsverloop bent u bij fax van 20 juli 2006 in de gelegenheid gesteld uw bezwaargronden aan te vullen. Van deze mogelijkheid heeft u gebruik gemaakt bij brief van 2 augustus 2006.

Correspondentie uitsluitend
aan het postadres met
vermelding van de datum en

Hieronder volgt het juridisch kader van het aangevochten besluit, de schriftelijke behandeling van de bezwaargronden en het besluit op bezwaar.

Juridisch kader

Aan u zijn ingeolge de Regeling Opvang Asielzoekers (hierna: ROA) verstrekkingen verleend in de gemeente Delfzijl. In het bestuurlijk overleg van 5 april 2001 tussen het Kabinet, het Interprovinciaal Overleg, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en het COA is afgesproken dat het COA de verantwoordelijkheid voor de opvang en zorg voor ROA-asielzoekers van gemeenten kan overnemen. De gemeente Delfzijl heeft de zorg voor uw opvang middels overeenkomst overgedragen aan het COA. Hierbij is tevens afgesproken dat de met de zorg en opvang samenhangende bestuursrechtelijke bevoegdheden door de gemeente in mandaat aan het COA worden overgedragen. Bij de diverse overeenkomsten die de gemeente heeft afgesloten, ten behoeve van de uitvoering van de zorg en opvang van ROA-asielzoekers, wordt het COA, in plaats van de gemeente, partij. Dit betekent, dat het COA de bevoegdheid heeft om, in mandaat van de gemeente, beslissingen te nemen ten aanzien van de beëindiging van de opvang van ROA-asielzoekers die niet langer recht hebben op verstrekkingen in het kader van de ROA.

De Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) heeft het COA medegedeeld dat u in het kader van de asielprocedure, op grond waarvan u recht heeft op ROA-verstrekkingen, rechtmatig verwijderbaar bent geworden. Hierdoor is artikel III van het Besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 27 maart 2001 tot wijziging van de ROA (Stcrt. 29 maart 2001 nr. 63, p. 16) op u van toepassing.

Echter, volgens de 'Herziene werkwijze Stappenplan III' (Stcrt. 8 juli 2002, nr. 127, p. 7, hierna het Stappenplan) en de daarin opgenomen aanbevelingen van de commissie Van Dijk geldt als beleid dat:

"de verstrekkingen niet eindigen, indien door de IND is vastgesteld - en door de gemeente marginaal is getoetst - dat de asielzoeker voldoet aan zijn inspanningsplicht. Deze verplichting houdt in dat hij kan aantonen dat hij alles heeft gedaan wat redelijkerwijs van hem kan worden verlangd om mee te werken aan zijn terugkeer naar het land van herkomst."

Op 22 januari 2004 ontving het COA van de IND de mededeling dat:

- vóór de inwerkingtreding van de wijziging van de Regeling opvang asielzoekers van 27 maart 2001 op uw asielaanvraag in bezwaar in negatieve zin is beslist;
- op 15 februari 1996 een last tot uitzetting is afgegeven;
- door de korpschef is meegedeeld dat u Nederland moet verlaten, en
- u niet kunt aantonen dat u voldoende heeft meegewerkt aan uw terugkeer.

Na marginale toetsing is gebleken dat afgegaan kon worden op de mededeling van de IND, dat u niet heeft meegewerkt aan uw terugkeer. Voorts was niet gebleken dat er omstandigheden waren op grond waarvan voortzetting van de verstrekkingen geboden was, waarna deze formeel zijn stopgezet. Dit is u kenbaar gemaakt bij besluit van 25 juli 2005.

Beoordeling van de gronden van het bezwaar

Bij bericht van 10 oktober 2005 heeft uw gemachtigde bezwaar aangetekend tegen het besluit van 25 juli 2005. Dit bezwaar heeft uw gemachtigde aangevuld bij brieven van 8 december, 22 december 2005 en 2 augustus 2006.

In bezwaar wordt met name ingegaan op het terugkeergesprek dat u op 7 januari 2004 met een medewerker van de IND heeft gevoerd.

Allereerst wordt gesteld dat het terugkeergesprek van te lang geleden zou dateren om nog als recent beschouwd te worden. De IND had hier dan ook niet op af mogen gaan bij de constatering dat niet is voldaan aan het meewerkcriterium.

Het COA wijst er hierbij op dat, gelet op de vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onverkort mag worden vastgehouden aan het terugkeergesprek als peilmoment in deze beoordeling.

Daarnaast wordt gesteld dat u wél zou hebben meegewerkt aan het realiseren van terugkeer naar uw land van herkomst.

Hieromtrent wordt als volgt opgemerkt.

Van meewerken in de zin van het Stappenplan is eerst dan sprake indien u alles, wat redelijkerwijs van u verlangd mag worden, in het werk stelt teneinde terugkeer naar uw land van herkomst mogelijk te maken. Benadrukt wordt dat hierbij niet ter beoordeling staat of terugkeer al dan niet feitelijk (on)mogelijk is.

Het peilmoment voor de constatering van de IND dat u al dan niet voldoende heeft meegewerkt aan uw terugkeer is het terugkeergesprek van 7 januari 2004. De door u ontvangen en aan ons overgelegde brief van 20 oktober 2005 van uw zus is van ruim ná dit peilmoment, en kan derhalve niet worden meegewogen in onderhavige beoordeling. Ook de mededeling dat u nog steeds drukdoende zou zijn bij het verkrijgen van reisdocumenten is, gezien het peilmoment, niet van invloed op onderhavige procedure.

Het COA behoeft de mededeling van de IND dat geen dan wel onvoldoende medewerking is verleend aan uw terugkeer naar uw land van herkomst slechts marginaal te toetsen. Het COA meent, gezien de door u afgelegde verklaringen in het terugkeergesprek, op juiste gronden de conclusie van het IND over te hebben genomen. Hiervoor verwijst het COA naar de gehanteerde motivering in het thans bestreden besluit. Ook in het zienswijzegesprek van 22 maart 2005 waarin u uw zienswijze omtrent de op handen zijnde beëindiging van de ROA-verstrekkings naar voren heeft kunnen brengen, bent u, afgezien van een opmerking over een aanvraag voor een laissez-passer die u in 1993 zou hebben gedaan, niet verder ingegaan op argumenten die het meewerkcriterium betreffen.

Eerst bij brief van 22 december 2005 is door uw gemachtigde aangegeven dat er gebreken zouden kleven aan het verslag van het terugkeergesprek. Er wordt dan ook gesteld dat op basis van dit verslag niet tot niet-meewerken zou kunnen worden geconcludeerd en dat derhalve een nieuw terugkeergesprek zou moeten worden gevoerd, alvorens de ROA-verstrekkings te beëindigen.

Ten aanzien van de gestelde fouten reageert het COA als volgt.

Het enkele feit dat er foutieve data met betrekking tot de LP-aanvragen zijn gehanteerd, zegt niets over het aantal ondernomen activiteiten. Dit heeft derhalve geen gevolgen voor de beoordeling of u al dan niet voldoende heeft meegewerkt aan uw terugkeer.

Daarnaast moet in plaats van 'Chinezenproject van de IOM' gelezen worden; Chinezenproject van de IND alsmede afwijzing van de IOM. Hier wordt vooral de waarde aan gehecht dat u kennelijk wél contact zou hebben gezocht met het IOM. De zinsnede in de conclusie van het terugkeergesprek dat u geen contact heeft gezocht met het IOM zou derhalve onjuist zijn. In het terugkeergesprek heeft u echter uitdrukkelijk verklaard niet te weten wat het IOM is, waarna u dat door de medewerker van de IND is uitgelegd. Ook na deze uitleg bent u hier niet op teruggekomen. Op grond hiervan meent het COA dat de IND op juiste gronden heeft geconcludeerd dat u geen contact met hen heeft gezocht.

Vervolgens wordt gesteld dat in het verslag van het terugkeergesprek ten onrechte geen melding is gemaakt van een LP-aanvraag welke in 2000 zou zijn ingediend.

Naast het feit dat u hier zelf géén melding van hebt gemaakt in het terugkeergesprek, en het aan uzelf is om aan te tonen welke activiteiten u al dan niet heeft ondernomen in het kader van terugkeer naar uw land van herkomst, wijst het COA hierbij op de brief van IND-medewerkster mw. van Manen d.d. 25 januari 2006, waarin op deze aanvraag wordt teruggekomen.

Ten aanzien van uw stelling dat ten onrechte is gesteld dat u geen contact zou hebben proberen te leggen met uw land van herkomst omdat u immers contact zou hebben gehad met uw ex-vrouw, wijst het COA, naast de passage in de brief van uw gemachtigde d.d. 29 juli 2005 waarin u zelf stelt geen contact te hebben met familie in China, op het feit dat u deze brief van uw ex-vrouw hebt ontvangen. U heeft niet gesteld, noch bewezen háár zelfstandig te hebben benaderd in het kader van terugkeer naar uw land van herkomst.

Op basis van al het voorgaande meent het COA nog steeds op het gespreksverslag van het terugkeergesprek van 7 januari 2004 te mogen afgaan en meent het de conclusie van de IND, dat u niet althans onvoldoende heeft meegewerkt aan terugkeer naar uw land van herkomst, na een marginale toetsing terecht te hebben overgenomen.

Ook overigens blijkt uit de aangevoerde bezwaargronden niet dat er sprake is van bijzondere omstandigheden op basis waarvan het COA geen uitvoering zou mogen geven aan de beëindiging van de ROA-verstrekingen.

Beslissing

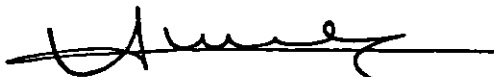
Ik verklaar uw bezwaar ongegrond en het bestreden besluit blijft op grond van het vorenstaande in stand.

U kunt tegen deze beslissing binnen 6 weken na de dag van bekendmaking in beroep gaan bij de rechtbank. Het beroepschrift dient u te richten aan de rechtbank, sector bestuursrecht binnen het rechtsgebied van uw woonplaats.

Het indienen van een beroepschrift schorst de werking van de beslissing tot het beëindigen van de verstrekkingen niet op. Evenmin staat het indienen van het beroepschrift in de weg aan het voortzetten van de ontruimingsprocedure.

Hoogachtend,

Het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Delfzijl,
namens deze,

mevrouw N.Y. Albayrak - Temur
Algemeen directeur

Correspondentie over deze beschikking verzoek ik u te richten aan:
Centraal Orgaan opvang asielzoekers
t.a.v. PIOV/ADK
Postbus 3002
2280 ME RIJSWIJK

Cc. Rechtshulp Noord, Bureau Groningen, mw. mr N.B. Swart

uitspraak

II

RECHTBANK GRONINGEN

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/1422 BESLU en AWB 06/1243

van de voorzieningenrechter van de rechtbank Groningen, als bedoeld in artikel 8:86, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), tevens uitspraak op het verzoek om toepassing van artikel 8:81, eerste lid, Awb in het geschil tussen

wonende te verzoeker,
gemachtigde: mr. N.B. Swart

ten aanzien van het besluit van 12 september 2006 van

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Delfzijl, verweerder,
vertegenwoordigd door het Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

1. FEITEN EN PROCESVERLOOP

Bij besluit van 25 juli 2005 heeft verweerder de verstrekkingen beëindigd die verzoeker in het kader van de Regeling Opvang Asielzoekers (ROA) heeft ontvangen.

Verzoeker heeft bij brief van 29 juli 2005 bezwaar gemaakt tegen voornoemd besluit. Bij beroepschrift van 31 augustus 2006 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen de fictieve weigering van verweerder te beslissen op zijn bezwaarschrift.

Bij besluit van 12 september 2006 heeft verweerder het bezwaar van verzoeker ongegrond verklaard en het besluit van 25 juli 2005 gehandhaafd.

Op grond van artikel 6:20, vierde lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) wordt het beroepschrift van 31 augustus 2006 geacht mede gericht te zijn tegen het besluit van 12 september 2006.

Bij verzoekschrift van 14 september 2006 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingediend. Tevens heeft verweerder een verweerschrift ingediend. Afschriften van de gedingstukken zijn, voor zover niet door hen ingediend, aan partijen toegezonden.

Het verzoek is behandeld ter zitting van de voorzieningenrechter op 19 december 2006. Verzoeker is verschenen bij zijn gemachtigde. Namens verweerder is verschenen mr. A. Dekker.

2. RECHTSOVERWEGINGEN

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Awb, kan, voor zover hier van belang, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter die bevoegd is in de hoofdzaak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, kan de voorzieningenrechter, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Partijen zijn op de voet van artikel 8:86, tweede lid, Awb, bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Verweerder heeft de verstrekkingen beëindigd omdat de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) verweerder heeft medegedeeld dat er voor de inwerkingtreding van de wijzing van de ROA op verzoekers asielaanvraag in eerste aanleg in negatieve zin is beslist, er een last tot uitzetting is afgegeven, door de korpschef is medegedeeld dat verzoeker Nederland dient te verlaten en verzoeker niet kan aantonen dat hij voldoende heeft meegewerkt aan zijn terugkeer. Na een marginale toetsing is gebleken dat afgestaan kon worden op de mededeling van de IND, dat verzoeker niet heeft meegewerkt aan zijn terugkeer. Voorts is niet gebleken dat er omstandigheden waren op grond waarvan voorzetting van de verstrekkingen geboden was.

Verzoeker heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder niet op de mededeling van de IND had mogen afgaan, nu het IND zelf heeft aangegeven dat het terugkeerverslag van 7 januari 2004 vol met fouten staat. Verzoeker stelt dat hij heeft meegewerkt aan zijn vertrek naar China. Hij heeft via de IND een laissez-passeraanvraag ingediend. Tevens is hij zelfstandig twee- of driemaal naar de Chinese ambassade geweest, maar dit heeft niet geleid tot enig resultaat. De vaststelling van de IND dat verzoeker sinds 1997 geen laissez-passeraanvraag meer heeft gedaan is onjuist, gelet op het feit dat uit de brief van de IND van 15 december 2005 blijkt dat verzoeker in het kader van een Chinezenproject in februari 2000 op een uitnodiging is verschenen en dat zijn laissez-passeraanvraag opnieuw door een Chinese taskforce in behandeling is genomen. Met betrekking tot de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) stelt verzoeker dat hij zich in 2002 bij de IOM heeft aangemeld. In het terugkeergesprek heeft verzoeker slechts aangegeven dat hij niet op de hoogte is van een Chinezenproject bij de IOM. Nu ook de IOM niet op de hoogte is van een dergelijk project en de IND zelf heeft aangegeven dat het hier gaat om een ambtelijke misslag, is het onjuist om dit aan verzoeker tegen te werpen. Verder wijst verzoeker nog op het feit dat hij tijdens de hoorzitting heeft aangegeven contact te hebben gehad met zijn familie in China. In zijn terugkeergesprek heeft verzoeker verder aangegeven dat hij een brief heeft ontvangen van zijn voormalige partner waarin zij aangeeft van verzoeker af te willen. Ook heeft verzoeker contact opgenomen met zijn zus in China. Zij heeft geprobeerd in het bezit te komen van identiteitsdocumenten. Eind 2005 heeft zij verzoeker laten weten dat zijn oude werkgever en school niet meer bestaan en dat het voor haar onmogelijk is om hem nog verder te helpen. Dat de brief van de zus is ontvangen na het peilmoment 2004 doet niet af aan het feit dat verzoeker al eerder contact heeft gehad met zijn zus voor het opvragen van documenten.

Met de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 per 1 april 2001 is ook de Wijziging Regeling opvang asielzoekers van 27 maart 2001, Stcrt. 2001/63, p.16 (hierna: Wijzigingsregeling ROA) in werking getreden.

Artikel III van deze Wijzigingsregeling luidt als volgt:

“Indien er ten aanzien van de asielzoeker:

- a. voor de datum van inwerkingtreding van deze regeling op diens asielaanvraag in eerste aanleg of bezwaar in negatieve zin is beslist;
- b. een last tot uitzetting is gegeven, en
- c. door de korpschef van de politieregio waar de vreemdeling zijn woon- of verblijfplaats heeft is meegedeeld dat hij de verstrekkingen moet verlaten, eindigen de verstrekkingen na de inwerkingtreding van deze regeling in afwijking van artikel 15, derde lid, onder c, op de dag waarop de asielzoeker Nederland ingevolge de mededeling van de Korpschef dient te verlaten.”

De voorzieningenrechter stelt vast dat op verzoeker de Herziene werkwijze Stappenplan III van toepassing is. De herziene werkwijze voor stappenplan III, gepubliceerd in de Staatscourant van 8 juli 2002 en in werking getreden op 10 juli 2002, ter vervanging van het herziene stappenplan beëindiging opvangvoorzieningen van ongedocumenteerde asielzoekers (stappenplan III van 8 januari 1999), is blijkens de tekst ervan opgesteld om uitgeprocedeerde vreemdelingen, die Nederland dienen te verlaten, doch die aan de verplichting daartoe geen gevolg hebben gegeven, alsnog te stimuleren Nederland te verlaten en, door middel van een minder trage procedure alle van overheidswege verstrekte voorzieningen te kunnen beëindigen, indien geconstateerd wordt dat de vreemdeling geen medewerking verleent aan terugkeer of vertrek naar het land van herkomst of een ander land waar de toegang gewaarborgd is.

Gelet op de Herziene werkwijze Stappenplan III van 8 juli 2002 is voor de beëindiging van de opvang van belang of eiser voldoende meewerkt aan zijn terugkeer naar het land van herkomst. Het peilmoment van deze beoordeling is het terugkeergesprek, te weten 7 januari 2004. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat eiser onvoldoende heeft meegewerkt aan zijn terugkeer. Van meewerken is sprake wanneer een vreemdeling alles heeft gedaan wat redelijkerwijs van hem verlangd kan worden teneinde zijn terugkeer naar het land van herkomst te bewerkstelligen. Vreemdelingen dienen zelf alles in het werk te stellen om voor terugkeer benodigde documenten of vervangende reisdocumenten te verkrijgen (zie ook uitspraak van de ABRS van 24 februari 2004, nr. 200308006/1).

Verzoeker heeft zich op het standpunt gesteld dat het verslag van het terugkeergesprek van 7 januari 2004 vol fouten staat.

De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder dit heeft erkend en naar aanleiding van de twijfel die daardoor aan de juistheid van de mededeling van de IND is ontstaan nader onderzoek heeft verricht. Dit nader onderzoek heeft naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht geen aanleiding gegeven de mededeling van de IND dat niet is voldaan aan de inspanningsverplichting niet over te nemen. Gebleken is dat verzoeker tweemaal een laissez-passeraanvraag heeft ingediend, te weten in 1994 en 1995. Ten aanzien van een eventuele laissez-passeraanvraag in het jaar 2000 is de IND niets bekend. De voorzieningenrechter is van oordeel dat ook al zou er sprake zijn geweest van een derde laissez-passeraanvraag, dit niet heeft geresulteerd in de afgifte van een laissez-passer.

Ten aanzien van de melding bij het IOM overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Op grond van de brief van verweerder van 25 mei 2005 moet het er voor gehouden worden dat verzoeker zich op 22 maart 2000 heeft gemeld bij het IOM en dat het IOM zijn dossier op 10 december 2001 heeft gesloten omdat verzoeker geen documenten bij het IOM heeft overgelegd.

De voorzieningenrechter stelt voorts vast dat het moment van het terugkeergesprek volgens bestendige jurisprudentie dient te gelden als peilmoment voor de beoordeling of verzoeker voldoende heeft meegewerkt aan zijn terugkeer. Dit brengt met zich mee dat geen waarde toegekend kan worden aan de omstandigheid dat verzoeker contact heeft gehad met zijn zus in China, teneinde identiteitsdocumenten te verkrijgen. Het is ten tijde van het peilmoment aan verzoeker om aannemelijk te maken dat hij alles in het werk heeft gesteld om voor terugkeer benodigde documenten of vervangende reisdocumenten te verkrijgen. Tijdens het terugkeergesprek heeft verzoeker desgevraagd geen enkele mededeling gedaan over het feit dat hij contact zou hebben gezocht met zijn zus. Tenslotte heeft verzoeker in het terugkeergesprek aangegeven niet meer terug te zullen gaan naar zijn land van herkomst.

Gelet op het voorgaande kan de conclusie dat eiser onvoldoende medewerking heeft verleend aan zijn terugkeer in rechte stand houden.

Ten aanzien van de stelling van verzoeker dat het Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers (COA) buiten het wettelijke kader is getreden door zelf onderzoek te verrichten en zelf een oordeel te geven over verzoekers medewerking aan zijn terugkeer, overweegt de voorzieningenrechter nog als volgt. Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (zie onder meer 30 september 2002, LJN AH9302) dient het COA de mededeling van de IND dat verzoeker geen of onvoldoende medewerking verleent aan zijn terugkeer slechts marginaal te toetsen. Het instellen van nader onderzoek door het COA is alleen noodzakelijk, indien er concrete aanleiding is tot twijfel aan de juistheid van de mededeling van de IND. Naar aanleiding van de gestelde fouten in het terugkeergesprek is er twijfel bij het COA ontstaan aan de mededeling van de IND. Gelet op de bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft het COA derhalve terecht een nader onderzoek ingesteld. Vervolgens heeft naar het oordeel van de voorzieningenrechter dit onderzoek verweerder geen aanleiding behoeven te geven om tot een andere conclusie te komen dan de IND met betrekking tot verzoekers medewerking aan zijn terugkeer.

Gelet op het voorgaande kan het bestreden besluit naar het oordeel van de voorzieningenrechter de rechtmatigheidstoets doorstaan. Het verzoek om voorlopige voorziening komt derhalve niet voor inwilliging in aanmerking.

De voorzieningenrechter concludeert dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak zodat, met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak wordt gedaan op het beroep.

3. BESLISSING

De voorzieningenrechter van de rechtbank Groningen,

RECHT DOENDE

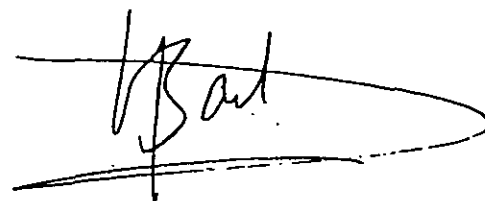
- wijst het verzoek om toepassing van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. H.J. Bastin als voorzieningenrechter en in het openbaar door hem uitgesproken op 21 december 2006, in tegenwoordigheid van mr. G.G. Doornbos als griffier.

De griffier,

De voorzieningenrechter,

De voorzieningenrechter wijst er op dat belanghebbenden binnen 6 weken na de dag van verzending van deze uitspraak, met uitzondering van de beslissing op het verzoek om voorlopige voorziening, daartegen hoger beroep kunnen instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA in Den Haag.

Tegen de beslissing op het verzoek om voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Afschrift verzonden op:
typ: ggd

29 DEC 2006

Voor kopie conform
De griffier van de
rechtbank te
Groningen.

I

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 6 FEB 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	V6
BEHANDELD: DD:	PAR:

Vestiging Groningen

Postbus 47
9700 AA Groningen
Stedumermaar 8
9735 AC Groningen
[t] 050 - 547 47 50
[f] 050 - 313 85 88
[e] info.gron@rechtshulpnoord.nl

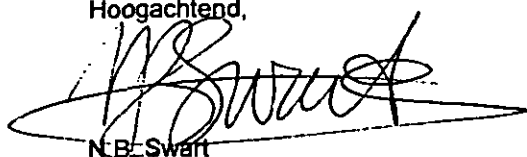
Datum 5 februari 2007
Uw kenmerk
Ons kenmerk 10030975-hoger beroep RvS/215/sl
Betreft / Centraal Orgaan opvang Asielzoekers

Van mw. mr. N.B. Swart, advocaat
Doorkiesnr 050-5474776 (secre.)
E-mail b.swart@rechtshulpnoord.nl
Bijlage(n)

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij stuur ik u in bovengenoemde zaak in tweevoud een hoger beroepschrift.

Hoogachtend,

N.B. Swart

Bijlage: hoger beroepschrift in tweevoud met met één bijlage

HOGER BEROEPSCHRIFT

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Eiser:

Bepaaldelijk Gevolmachtigde:

mevrouw mr. N.B. Swart
Stedumermaar 8
9735 AC Groningen

Verweerder

CENTRAAL ORGAAN OPVANG ASIELZOEKERS
Postbus 3002
2280 ME RIJSWIJK

Bestreden beslissing: Uitspraak van de Rechtbank Groningen, Sector Bestuursrecht van 21 december 2006, verzonden 29 december 2006

Op 25 juli 2005 heeft het COA de ROA-verstrekkings van de heer wonende te beëindigd. Hiertegen is op 29 juli 2005 bezwaar gemaakt. Op 31 augustus 2006 is beroep ingesteld tegen de fictieve weigering te beslissen op het bezwaarschrift. Op 12 september 2006 heeft het COA het bezwaarschrift ongegrond verklaard. Op grond van artikel 6:20 lid 4 Awb wordt het beroepschrift van 31 augustus 2006 geacht mede gericht te zijn tegen het besluit van 12 september 2006. Op 21 december 2006, verzonden 29 december 2006 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Groningen het beroep ongegrond verklaard. Hiertegen richt zich dit hoger beroepschrift. Ik verzoek u de uitspraak van de Rechtbank Groningen, Sector Bestuursrecht van 21 december 2006, verzonden 29 december 2006, te vernietigen op de volgende gronden:

1. Naar aanleiding van het terugverslag van 7 januari 2004 heeft de IND het COA medegedeeld dat de heer niet kan aantonen dat hij voldoende heeft meegewerkt aan zijn terugkeer. Op grond van deze mededeling van de IND heeft het COA, na een marginale toetsing, besloten de voorzieningen te beëindigen. Zoals de rechtbank terecht vaststelt is gebleken dat het terugkeergesprek van 7 januari 2004 vol fouten staat. De voorzieningenrechter stelt terecht vast dat verweerder dit heeft erkend. Ten onrechte worden hier niet de juiste conclusies aan verbonden. Als na een marginale toetsing blijkt dat niet kan worden afgegaan op de mededeling van de IND moet de IND hiervan op de hoogte worden gebracht en dient de IND de zaak opnieuw te

onderzoeken. Het is onjuist, indien na marginale toetsing vaststaat dat niet kan worden afgegaan op de mededeling van de IND, zelf als COA inhoudelijk te gaan toetsen. De wetgever heeft bepaald dat de IND inhoudelijk toetst en het COA marginaal. Dit omdat bij de IND de kennis en ervaring aanwezig is om een goede inhoudelijke toets te laten plaatsvinden. Het COA heeft deze kennis en ervaring niet en toetst daarom slechts marginaal.

De rechtbank merkt op dat ingevolge vaste jurisprudentie het COA de mededeling van de IND slechts marginaal moet toetsen. Het instellen van nader onderzoek door het COA is alleen noodzakelijk indien er concrete aanleiding is tot twijfel aan de juistheid van de mededeling van de IND. Naar aanleiding van de gestelde fouten in het terugkeergesprek is er twijfel bij het COA ontstaan na de mededeling van de IND. Het COA heeft daarom inhoudelijk onderzoek verricht en is tot de conclusie gekomen dat de heer geen medewerking verleend aan terugkeer.

De conclusie, zoals de voorzieningenrechter heeft bepaald, dat het COA de inhoudelijke toets van de IND overneemt is onjuist en in strijd met het wettelijk kader.

Op het moment dat het COA twijfelt aan de mededeling van de IND en de IND inderdaad aangeeft dat de mededeling gebaseerd is op foute gegevens, kan het COA hier de bestreden beschikking niet op baseren en moet het COA de IND hiervan op de hoogte stellen zodat de IND de inhoudelijke toets over kan doen. Ten onrechte is dit niet gebeurd.

Op grond van het bovenstaande verzoek ik u dan ook het hoger beroep gegrond te verklaren.

Hoogachtend,

N.B. Swart

Bijlage: bestreden beslissing